

Folketingets udlændinge-, integrations- og boligudvalg
udvalg@ft.dk

Martin Henriksen
Martin.Henriksen@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har i brev af 15. juni 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 718 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen [DF].

24-06-2016

J.nr. 2016 - 3658.

Spørgsmål nr. 718:

”Ministeren bedes oplyse, i hvilken udstrækning EU-Domstolens afgørelse C-308/14 af 14. juni 2016, Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, gør det muligt for Danmark at begrænse udbetaling af sociale ydelser til unionsborgere, der ikke er erhvervsmæssigt aktive, for eksempel ved at kræve, at disse har lovligt ophold i Danmark.”

Svar:

Ikke-erhvervsmæssigt aktive unionsborgere har efter omstændighederne ret til at opholde sig i andre medlemsstater mere end tre måneder i medfør af opholdsdirektivet (direktiv 2004/38). Det drejer sig om 1) studerende, 2) familiemedlemmer til personer, der har ret til ophold, samt 3) personer, der råder over tilstrækkelige midler.

Opholdsdirektivet er naturligvis ikke til hinder for, at EU-lande i videre omfang end krævet efter direktivet giver EU-borgere lov til at opholde sig i deres land.

I sagen C-308/14 var omstændighederne dem, at unionsborgere, der havde sædvanligt ophold i Storbritannien, fik afslag på bl.a. børneydelser, hvis ikke de opfyldte betingelserne for ret til ophold efter opholdsdirektivet.

EU-Domstolen fandt det i overensstemmelse med EU-retten, at Storbritannien stillede en sådan betingelse.

I Danmark er situationen allerede i dag den, at hvis en unionsborger ikke opfylder opholdsdirektivets betingelser for ret til ophold, har vedkommende ikke ret til at opholde sig i Danmark. En sådan person har ikke ret til offentlige ydelser men skal forlade landet. Problemstillingen i sagen C-308/14 er derfor ikke aktuel i Danmark.

Selvom dommen derfor ikke har konkret betydning for Danmark, finder jeg det positivt, at EU-Domstolen fortsætter linjen fra andre, nyere domme. Domstolen fastslog, at selvom kravet om ret til ophold efter opholdsdirektivet er indirekte diskriminerende over for EU-borgere, er kravet berettiget af hensynet til at beskytte de offentlige finanser.

EU-Domstolen har tidligere i den såkaldte Dano-sag fastslået, at udbetaling af en bistandsydelse kan gøres betinget af, at unionsborgeren opfylder opholdsdirektivets betingelser for ret til ophold. Domstolen har nu fastslået, at dette også gælder for sociale sikringsydelser omfattet af forordning 883/04 om koordinering af sociale sikringsydelser.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen